

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2015. gada 11. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 9. un 73. pants, 78. panta pirmās daļas a) punkts un 79. panta pirmās daļas c) punkts — Nodokļa bāze — Gāzes piegādes tīkla koncesionāres sabiedrības samaksāto pašvaldības nodokļu par zemes dziļļu izmantošanu iekļaušana summā, kurai uzliek PVN, kas ir piemērojams pakalpojumam, kuru šī sabiedrība ir sniegusi sabiedrībai, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību

Lieta C-256/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* (Portugāle) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 19. novembrī un kas Tiesā registrēts 2014. gada 28. maijā, tiesvedībā

Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

pret

Autoridade Tributária e Aduaneira .

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. O’Kifs [*A. Ó Caoimh*], tiesneši E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] (referents) un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA* vārdā – *N. Pena* un *L. Scolari*, advogados,
- Grieķijas valdības vārdā – *M. Germani* un *K. Karavasili*, pārstāves,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *R. Campos Laires*, kā arī *A. Cunha*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P. Guerra e Andrade* un *L. Lozano Palacios*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Lisboagás GDL – Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA* (turpmāk tekstā – “*Lisboagás*”) un *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Nodokļu un muitas iestāde) par pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) apgriezto iekasēšanu attiecībā uz 2012. gada maiju, jūniju un jūliju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 PVN direktīvas 9. panta 1. punktā ir noteikts:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla īpašuma izmantošana ar nolūku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo īpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

- 4 Atbilstoši šīs direktīvas 13. panta 1. punkta pirmajai daļai:

“Valstis, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes, kā arī citus publisko tiesību subjektus neuzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz darbībām vai darījumiem, kuros tās iesaistās kā valsts iestādes, pat ja tās šo darbību vai darījumu sakarā iekasē nodokļus, nodevas, ziedojumus vai maksājumus.”

- 5 PVN direktīvas 73. pantā ir paredzēts:

“Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, uz ko neattiecas 74. līdz 77. pants, summa, kurai uzliek nodokli [nodokļa bāze], ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenām.”

- 6 Saskaņā ar šīs direktīvas 78. panta pirmās daļas a) punktu nodokļus, nodevas un citus maksājumus, izņemot pašu PVN, ietver nodokļa bāzē.
- 7 Savukārt saskaņā ar minētās direktīvas 79. panta pirmās daļas c) punktu no nodokļa bāzes ir jāizslēdz summas, ko nodokļa maksātājs ir saņēmis no pircēja vai pakalpojumu saņēmēja kā tādu izmaksu atlīdzināšanu, kuras radušās pircēja vai pakalpojumu saņēmēja vārdā un interesēs un kuras iegrāmatotas šā nodokļa maksātāja pagaidu kontos.

Portugāles tiesības

- 8 Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa kodeksa (*Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado*, turpmāk tekstā – “CIVA”) 2. pantu:

“1. “Nodokļa maksātāji ir:

- a) fiziskas vai juridiskas personas, kas patstāvīgi un ierastā veidā veic ar ražošanu, tirdzniecību vai pakalpojumu sniegšanu saistītas darbības, tostarp ar kalnrūpniecību, lauksaimniecību un brīvajām profesijām saistītas darbības, kā arī tās, kuras patstāvīgi īsteno tikai vienu ar nodokli apliekamu darījumu, ciktāl šis darījums tikai papildina minēto darbību veikšanu, neatkarīgi no vietas, kur tas norisinās, vai ja neatkarīgi no šādas saiknes šis darījums atbilst nosacījumiem par iedzīvotāju ienākuma nodokļa [..] un uzņēmumu ienākuma nodokļa faktiski ietekmi [..].

[..]

2. Tomēr valsts un citas publisko tiesību juridiskās personas nemaksā nodokli, ja tās veic darījumus, īstenojot savas valstiskās pilnvaras, pat ja tās par to saņem samaksu vai jebkādu citu atlīdzību, ciktāl to neaplikšana ar nodokli nerada konkurences izkropļojumus.

[..]”

- 9 CIVA 16. pantā ir noteikts:

“1. Neskarot 2. un 10. punktā noteikto, nodokļa bāze par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, kas ir apliekamas ar nodokli, atbilst atlīdzībai, kura ir saņemta vai kura ir jāsaņem no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas.

[..]

5. Preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas, kas ir apliekama ar nodokli, nodokļa bāzē ietilpst šādi elementi:

- a) nodokļi, nodevas un citi maksājumi, izņemot pašu pievienotās vērtības nodokli;

[..].

6. Iepriekšējā punktā minētajā nodokļa bāzē neietilpst šādi elementi:

[..]

- c) summas, kas maksātas preču pircēja vai pakalpojuma saņēmēja vārdā un interesēs un kuras ar nodokli apliekamā persona pienācīgi ir iegrāmatojusi trešo personu kontos;

[..].”

- 10 Saskaņā ar 2006. gada 29. decembra Likuma Nr. 53-E/2006, ar ko apstiprina vispārējo pašvaldību nodokļu režīmu (*Lei nº 53-E/2006, Aprova o regime geral das taxas das autarquias locais*) (*Diário da República*, 2006. gada 29. decembris, sērija Nr. 1, Nr. 249), 3. pantu:

“Pašvaldību nodokļi ir maksājumi, kas ir jāmaksā par konkrētu pašvaldības sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, par publiska un privāta pašvaldības īpašuma privātu izmantošanu vai par juridiska šķēršļa, kas ierobežo privātpersonu rīcību, likvidēšanu, ja saskaņā ar likumu tas ir vietējo pašvaldību kompetencē.”

- 11 Šī likuma 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā pašvaldībām ir atļauts piemērot šādu nodokli “gadījumā, ja tiek izmantots vai apsaimniekots publisks vai privāts pašvaldības īpašums”.

Pamatlietas fakti un prejudiciālie jautājumi

- 12 *Lisboagás* ir ekskluzīva Lisabonas reģiona pašvaldību (Portugāle) gāzes piegādes tīkla sabiedrisko pakalpojumu koncesionāre, kas ir atbildīga par šī tīkla attīstību, ekspluatāciju un uzturēšanu. Tā kā šo tīklu veido caurules, kas ir uzstādītas dažu koncesijas zonā esošu pašvaldību publiskā īpašuma zemes dzīlēs, *Lisboagás* ir jāmaksā nodokļi par zemes dziļu izmantošanu (turpmāk tekstā – “TOS”), ko uzliek šīs pašvaldības.
- 13 Saskaņā ar koncesijas līgumu *Lisboagás*, samaksājusi TOS pašvaldībām, šo nodokļu summu pārnes uz sabiedrību, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību koncesijas zonā, kad tā pēdējai minētai izraksta rēķinu par tīkla infrastruktūru izmantošanu gāzes piegādei patērētājiem. Pēc tam šī pēdējā minētā sabiedrība TOS summu pārnes uz patērētājiem, ietverot to rēķinā par gāzes piegādi.
- 14 Ievērojot nodokļu pārvaldes norādījumus, *Lisboagás* samaksāja PVN atbilstoši parastajai likmei 23 % apmērā par TOS summām, kas vēlāk 2012. gada maijā, jūnijā un jūlijā tika pārnestas uz patērētājiem. Tā šo PVN iekļāva savās atbilstošajās periodiskajās deklarācijās un to laikus samaksāja.
- 15 Pēc tam, kad tika noraidīti *Lisboagás* lūgumi tai atmaksāt PVN, tā 2013. gada 29. aprīlī vērsās *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* ar prasību.
- 16 Šīs prasības pamatošanai *Lisboagás* apgalvo, ka TOS pārņemšana nav “saimnieciska darbība” PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, jo nepastāv tieša vai netieša atlīdzība, līdz ar to runa nav par pakalpojuma sniegšanu par atlīdzību, un tā nerada pievienoto vērtību.
- 17 Turklāt *Lisboagás* uzskata, ka PVN direktīvas 78. panta pirmās daļas a) punkts, kas tika transponēts ar CIVA 16. panta 5. punkta a) apakšpunktu, nav piemērojams TOS, jo pēdējie minētie nav tieši saistīti ar tās veiktajiem ar nodokli apliekamajiem darījumiem, tie nav saistīti ar tās darbības veikšanu, kas ir koncesijas līguma priekšmets, un to iekasēšana nav faktiskā atlīdzība par darījumu, kurš ir apliekams ar nodokli un kuru tā ir veikusi attiecībā uz uzņēmumu, kas pārdod gāzi.
- 18 Tā piebilst, ka, tā kā TOS, ja pašvaldības tos iekasē saskaņā ar CIVA 2. pantu, ir izslēgti no PVN piemērošanas jomas, to vienkāršai pārņemšanai, nepiemērojot nekādas papildu summas, nevajadzētu izraisīt to iekļaušanu summā, kurai uzliek PVN. PVN neitralitātes princips paredz, ka dažu izdevumu aplikšana ar PVN tiek saglabāta, ja precīza šo izdevumu summa atkārtoti tiek iekļauta rēķinā, kas ir izrakstīts trešajai personai.
- 19 *Autoridade Tributária e Aduaneira* norāda, ka, ja *Lisboagás* tiktu atmaksāta PVN summa, kuru tā ir samaksājusi un saņēmusi no sava klienta, tas izraisītu nepamatotu iedzīvošanos, ko valsts tiesību akti un Savienības tiesības nepieļauj.
- 20 Turklāt tā norāda, ka publiska nekustamā īpašuma lietošana vai izmantošana ir saistīta ar patēriņa darbību, kas saistībā ar PVN ir līdzvērtīga pakalpojumu sniegšanai, un ka nevar apgalvot, ka TOS samaksa nav tieši saistīta ar *Lisboagás* veiktajiem darījumiem, kuri ir apliekami ar nodokli, jo gāzes piegāde tiek īstenota, izmantojot noteikta apgabala vai pašvaldības zemes pazemes dzīles.
- 21 Tā uzskata, ka, ja par TOS iekasēšanu netiek uzlikts PVN, ciktāl publiska nekustamā īpašuma koncesiju pašvaldības piešķir, īstenojot savas valstiskās pilnvaras, nodokļa pārņemšana, ko īsteno privāttiesību juridiska persona, ietilpst saliktā pakalpojumu sniegšanā, kura tiek pabeigta ar gāzes piegādi patērētājiem.

- 22 Iesniedzējtiesa norāda, ka prasītājs pamatlietā lūdz iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu un ka lēmums, ko tā pieņems, lai atrisinātu strīdu pamatlietā, nevarēs tikt pārsūdzēts.
- 23 Šādos apstākļos *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Savienības tiesības nepieļauj aprēķināt PVN gadījumā, kad privāts uzņēmums, kas nodrošina dabas gāzes piegādes infrastruktūru, nepiemērojot nekādas papildu summas, pārliet uz uzņēmumu, kurš iegādājas tā pakalpojumus, summas, kas atbilst nodokļiem par zemes dziļu izmantošanu, kas tiek maksāti pašvaldībām, kurās atrodas caurules, kas veido šo infrastruktūru?
- 2) Tā kā pašvaldības *TOS* iekasē, pildot savas valstiskās pilnvaras, neaprēķinot PVN, vai Savienības tiesības nepieļauj aprēķināt PVN tad, ja summa, kas atbilst šiem nodokļiem, kurus maksā privāts uzņēmums, kas nodrošina dabas gāzes piegādes infrastruktūru, tiek pārnesta uz uzņēmumu, kurš iegādājas tā pakalpojumus?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 24 Tā kā Komisija attiecībā uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību norāda, ka iesniedzējtiesa neprecizē ne Savienības tiesību normas, kuras tā lūdz interpretēt, ne arī iemeslus, kas tai ir likuši šaubīties par šo tiesību interpretāciju, ir jāatgādina, ka Tiesas Reglamenta 94. panta c) punktā ir paredzēts, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāietver to iemeslu izklāsts, kas ir likuši iesniedzējtiesai šaubīties par noteiktu Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esamību, kā arī saikne, ko tā ir konstatējusi starp šīm tiesību normām un pamatlītai piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
- 25 Tomēr, tā kā saistībā ar jautājumiem, kas attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, tiek piemērota atbilstības prezumpcija, Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlītas faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo faktisko un tiesību apstākļu, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. spriedumus *Cipolla* u.c., C-94/04 un C-202/04, EU:C:2006:758, 25. punkts, kā arī *Chartered Institute of Patent Attorneys*, C-307/10, EU:C:2012:361, 32. punkts).
- 26 Šajā gadījumā, lai gan iesniedzējtiesas lēmumā nav precizējumu par Savienības tiesību normām, kuras ir lūgts interpretēt, un nav norādīti iemesli, kas iesniedzējtiesai ir likuši šaubīties par šo tiesību interpretāciju, no minētajā lēmumā ietvertā pamatlītas apstākļu izklāsta, kā arī no uzdotajiem jautājumiem izriet, ka jautājumi attiecas uz PVN direktīvas interpretāciju un ka tiesību normas, kas ir jāņem vērā, lai uz tiem atbildētu, ņemot vērā *Lisboagás* paustos argumentus, ir šīs direktīvas 9. panta 1. punkts, 73. pants, 78. panta pirmās daļas a) punkts un 79. panta pirmās daļas c) punkts. Turklāt no minētā lēmuma izriet, ka atbilde uz šiem jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju ir vajadzīga minētā strīda atrisināšanai.
- 27 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.
- 28 Ar saviem diviem jautājumiem pēc būtības, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīvas 9. panta 1. punkts, 73. pants, 78. panta pirmās daļas a) punkts un 79. panta pirmās daļas c) punkts ir interpretējami tādējādi, ka tādu nodokļu summa kā pamatlītai aplūkotie, ko pašvaldībām maksā gāzes piegādes tīkla koncesionāre sabiedrība tāpēc, ka izmanto minēto pašvaldību publisko īpašumu, un ko šī sabiedrība pēc tam pārnes uz citu sabiedrību, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, un ko pēdējā minētā vēlāk pārnes uz gala patērētājiem, ir jāietver summā, kurai uzliet PVN, kas ir piemērojams pakalpojumam, ko pirmā sabiedrība ir sniegusi otrajai.

- 29 Saskaņā ar PVN direktīvas 78. panta pirmās daļas a) punktu nodokļus, izņemot pašu PVN, ietver PVN bāzē. Tiesa jau ir precizējusi, ka, lai nodokļus varētu uzskatīt par PVN bāzi, pat ja tiem nav pievienotās vērtības un tie nav uzskatāmi par atlīdzību par preces piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, tiem ir jābūt tiešai saiknei ar šo piegādi vai pakalpojumu, un ka tas, vai darbība, par kuru ir jāmaksā minētais nodoklis, atbilst darbībai, par kuru ir jāmaksā PVN, ir izšķirošais apstāklis, lai varētu noteikt šādas tiešas saiknes esamību (šajā ziņā skat. spriedumus *De Danske Bilimportører*, C-98/05, EU:C:2006:363, 17. punkts; Komisija/Polija, C-228/09, EU:C:2010:295, 30. punkts; Komisija/Austrija, C-433/09, EU:C:2010:817, 34. punkts, kā arī *TVI*, C-618/11, C-637/11 un C-659/11, EU:C:2013:789, 37. un 39. punkts).
- 30 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *TOS Lisboaagás* maksā pašvaldībām pirms darījuma, par ko ir jāmaksā PVN un ko kopīgi veic *Lisboagás* un sabiedrība, kura ir atbildīga par gāzes pārdošanu patērētājiem, un neatkarīgi no šī darījuma, kā atlīdzību par pašvaldībai piederoša publiska īpašuma izmantošanu, ņemot vērā, ka tajā atrodas *Lisboagás* izmantotā gāzes piegādes tīkla infrastruktūra. Pēc tam tā šo *TOS* summu pārnes uz sabiedrību, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, kad tā šai pēdējai minētajai izraksta rēķinu par minēto infrastruktūru izmantošanu gāzes piegādei patērētājiem.
- 31 No tā izriet, ka *TOS* nav pievienotās vērtības un tie nav atlīdzība par darījumu, par ko ir jāmaksā PVN un ko kopīgi veic gāzes piegādes tīkla koncesionāre sabiedrība un sabiedrība, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, un ka darbība, par kuru ir jāmaksā šie *TOS*, nesakrīt ar darbību, par ko ir jāmaksā PVN, līdz ar to tiem nav tiešas saiknes ar šo darījumu.
- 32 Tādējādi *TOS* nav nodokļi, kas saskaņā ar PVN direktīvas 78. panta pirmās daļas a) punktu ir jāietver summā, kurai uzliek PVN.
- 33 Turklāt, *TOS* summu pārnesot uz sabiedrību, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, izrakstot tai rēķinu par minēto infrastruktūru izmantošanu gāzes piegādei patērētājiem, *Lisboagás* pārnes nevis *TOS* kā tādus, bet gan cenu par pašvaldībai piederoša publiska īpašuma izmantošanu. Šī cena ietilpst izmaksu kopumā, ko ir segusi *Lisboagás* un kas ietilpst cenā par pakalpojumu, kura ir jāmaksā sabiedrībai, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību. Tam, ka saskaņā ar koncesijas līgumu *TOS* summa ir ietverta atsevišķā *Lisboagás* izrakstītā rēķina sadaļā un pēc tam rēķinos, ko sabiedrība, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, ir izrakstījusi patērētājiem, šajā ziņā nav nozīmes.
- 34 Tādējādi *TOS* summa ir daļa no atlīdzības, ko *Lisboagás* saņem no sabiedrības, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, par tās pakalpojumu, attiecībā uz kuru netiek apstrīdēts, ka tas ir “saimnieciska darbība” PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar šīs direktīvas 73. pantu šī summa tādējādi ir jāietver summā, kurai uzliek PVN par šo pakalpojumu.
- 35 Turklāt *TOS* summu nevar izslēgt no summas, kurai uzliek PVN par šo pēdējo minēto pakalpojumu, pamatojoties uz PVN direktīvas 79. panta pirmās daļas c) apakšpunktu, ciktāl šī summa tiek saņemta nevis kā atlīdzība par izdevumiem, kas ir radušies sabiedrības, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, vai patērētāju vārdā un interesēs, bet kā atlīdzība par izmaksām par pašvaldības īpašuma izmantošanu, ko ir segusi *Lisboagás* saistībā ar savas komercdarbības veikšanu.
- 36 Pretēji tam, ko apgalvo pēdējā minētā, *TOS* summas ietveršana summā, kurai uzliek PVN, kas ir piemērojams pakalpojumam, kuru tā sniedz sabiedrībai, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, nav pretrunā nodokļu neitralitātes principam, kas nepieļauj saistībā ar PVN atšķirīgi attiekties pret līdzīgām preču piegādēm vai līdzīgiem pakalpojumiem, starp kuriem pastāv konkurence (šajā ziņā skat. spriedumu *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Saskaņā ar PVN direktīvas 13. panta 1. punkta pirmo daļu pašvaldības neuzskata par PVN maksātājiem, ja tās iekasē tādus nodokļus kā *TOS*, savukārt saskaņā ar minētās direktīvas 9. pantu tādas sabiedrības kā *Lisboagás* uzskata par PVN maksātājiem, ja tās veic “saimniecisku darbību” šīs tiesību normas izpratnē. Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 31., 33. un 34. punktā izdarītajiem secinājumiem, tas, ka

pašvaldības iekasē *TOS*, un tas, ka *Lisboagás* nodod sabiedrībai, kas ir atbildīga par gāzes tirdzniecību, tiesības izmantot gāzes tīklu, kuru tā lieto, maksājot atlīdzību, kurā ir ietverta *TOS* summa, neveido “līdzīgus darījumus”.

- 38 Nemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz abiem uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka PVN direktīvas 9. panta 1. punkts, 73. pants, 78. panta pirmās daļas a) punkts un 79. panta pirmās daļas c) punkts ir interpretējami tādējādi, ka tādu nodokļu summa kā pamatlietā aplūkoti, ko pašvaldībām maksā gāzes piegādes tīkla koncesionāre sabiedrība par minēto pašvaldību publiska īpašuma izmantošanu un ko pēc tam šī sabiedrība pārnes uz citu sabiedrību, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību un kura pēc tam tos pārnes uz gala patērētājiem, ir jāietver summā, kurai uzliek PVN, kas ir piemērojams pakalpojumam, kuru pirmā sabiedrība ir sniegusi otrajai saskaņā ar šīs direktīvas 73. pantu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 39 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. panta 1. punkts, 73. pants, 78. panta pirmās daļas a) punkts un 79. panta pirmās daļas c) punkts ir interpretējami tādējādi, ka tādu nodokļu summa kā pamatlietā aplūkoti, ko pašvaldībām maksā gāzes piegādes tīkla koncesionāre sabiedrība par minēto pašvaldību publiska īpašuma izmantošanu un ko pēc tam šī sabiedrība pārnes uz citu sabiedrību, kura ir atbildīga par gāzes tirdzniecību un kura pēc tam tos pārnes uz gala patērētājiem, ir jāietver summā, kurai uzliek pievienotās vērtības nodokli, kas ir piemērojams pakalpojumam, kuru pirmā sabiedrība ir sniegusi otrajai saskaņā ar šīs direktīvas 73. pantu.

[Paraksti]